

Vertrouwen in licht

Dromen van vrede

Vertrouwen in licht

Dromen van vrede

Willy Troch

Schrijver: Willy Troch

Coverontwerp:

ISBN:

© Willy Troch

Geboorte

bepaal het tempo van de tijd
in de schoonheid die je vindt
terwijl de ogen vallen
als een spiegel over zee

verzand de wegen
met het stralen van de afstand
in het ritme van weleer

droom de tijd van het voelen
hoe het leven de zachtheid
weerkaatst in de gedachte

knuffel de tijd die is gegeven
en geurt de dagen
als geboorte van een nieuwe tijd

Reflectie van de tijd

In de stille stilte van het moment, waar de tijd zich vormt als een dans van zachte briesjes over verre vlakten, vinden we de cadans van het leven. Elk ogenblik, een penseelstreek op het doek van het bestaan, legt een laagje van betekenis bloot, terwijl de eeuwigheid zich ontvouwt in de fluisteringen van de tijd.

Met elke ademtocht vervagen de grenzen tussen verleden, heden en toekomst, als golven die rustig de kust strelen en weer terugtrekken naar de eindeloze horizon. De wegen die we bewandelen, geplaveid met herinneringen en hoop, worden verweven met de stralen van afstand, als zonnestralen die door het bladerdak van een oud bos dringen.

In de tederheid van het voelen, waar elke aanraking een melodieuze symfonie van emoties opwekt, weerspiegelt het leven zijn zachtheid in de gedachte. Gedachten zweven als vlinders in een zomerse bries, dansend op de wind van verandering, terwijl de ziel zich verliest in de diepte van zijn eigen reflectie.

En daar, in de omhelzing van de tijd die ons is geschonken, vinden we de essentie van ons zijn. Elk moment, een kostbaar geschenk, doordrenkt met de geur van de dagen die komen en gaan als golven op de kust. Geboorte van een nieuwe tijd, een belofte van vernieuwing en groei, ligt verborgen in de schoot van het universum, wachtend om ontdekt te worden door hen die durven te dromen.

Hervinden

steunen om te troosten
in geven om te geven
maakt onafscheidelijk
de weg naar het hervinden

het is zo bijzonder te weten
hoe donker het ook is
dat de schimmen verdwijnen
bij het schuilen van delen

het laat gedachten ontstaan
in de warmte van omhelzen
die diep wortelen
in wat een vriend nu is

Troostende verbondenheid door steun

In de stille stilte van de nacht, waar de maan haar zilveren licht over de wereld werpt, vinden we elkaar. Steunend op elkaars gebroken stukken, vinden we troost in de wetenschap dat we niet alleen zijn. Want in geven, in delen van onze ziel, vinden we verbondenheid die onbreekbaar is, zelfs in de donkerste uren.

Het is een wonderbaarlijke wetenschap, te weten dat te midden van de diepste duisternis, de schaduwen vervagen wanneer we ons verschuilen in elkaars armen. Daar, in dat veilige toevluchtsoord, worden angsten verdreven en vinden we rust in het samenzijn.

Het zijn de momenten van tederheid, van omhelzingen die meer dan alleen maar fysiek zijn. Ze zijn als zaadjes die diep in de grond van onze ziel worden geplant, wortelend in de essentie van wie we zijn als vrienden. En uit die wortels groeien gedachten, ideeën en emoties die ons verbinden op een niveau dat alleen kan worden begrepen door degenen die dezelfde reis maken.

Dus laten we steunen om te troosten, in geven om te geven, want in die eenvoudige gebaren vinden we de kracht om te hervinden wat verloren leek te zijn. Laten we ons koesteren in de warmte van elkaars aanwezigheid, wetende dat we nooit alleen zullen zijn, zolang we elkaar hebben.

Droom

durft echt te dromen
simpel en zacht

zonder ruimte van oordelen
op een blaadje van rust

laat nachttaferelen doven
met helende wonden

verwacht en verrast
een toekomst van geloven

met een plek van leven
in een rijk vullende droom

Dromen van rust

In de stille weidsheid van een nacht, waar de sterren als fonkelende getuigen aan de hemel prijken, durf ik echt te dromen. Mijn gedachten zweven als zachte pluisjes op de wind, vrij van de zwaarte van oordelen die de dag zo vaak kenmerken. Op een blaadje van rust, gewiegd door de fluisterende bries, vind ik mijn plekje om te dwalen in de diepten van mijn verbeelding.

Laat de nachttaferelen doven, laat de schaduwen vervagen als oude herinneringen, laat alleen de glinstering van hoop achter. Als helende wonden genezen de stille momenten van contemplatie de pijnen van de ziel, en vullen ze de leegte met een warme gloed van innerlijke vrede.

Ik verwacht niets en toch word ik verrast door de magie die zich ontvouwt in mijn dromen. Een toekomst van geloven, waarin de grenzen van mogelijkheden vervagen en de horizon zich uitstrekt tot ver voorbij het bereik van het menselijk begrip. Daar, in dat rijk van onbegrensde potentie, vind ik mijn thuis.

Een plek van leven, waar elke ademhaling een dans is met het universum, waar elke gedachte een symfonie vormt in het grote orkest van het bestaan. In mijn rijk vullende droom, waar tijd en ruimte samensmelten tot één en mijn ziel zich verliest in de eindeloze omhelzing van het eeuwige nu.

De tijd

vergeet het donker van de tijd
beslis voor alles vervaagt
want het verleden maakt een doolhof
kwetsbaar in verdriet

vergeet het donker van de tijd
onverlicht is wat je toelacht
de herinnering die
vastrijgt in al de pijn

vergeet het donker van de tijd
het is een dwaalspoor
dat blijft leven in het hart

herinner het licht van de tijd
want diepe dalen
kronen je tot de hoop
van warmte die er heerst

Licht in duisternis

In het stille ruisen van de tijd, waar de schaduwen dansen en herinneringen fluisteren, ligt een vergeten donkerte verscholen. Een duisternis die dreigt te vervagen, maar toch zijn stempel drukt op het doolhof van ons bestaan.

Verlies jezelf niet in het web van tijd, waar het verleden als een spook rondwaart, enkel om je kwetsbaarheid te omhelzen in zijn kille greep.

Maar laat ons niet vergeten, in de diepten van de tijd, dat zelfs in het donkerste uur, er een licht schijnt, als een baken van hoop dat ons door de nacht leidt.

Laat ons de herinneringen koesteren die ons hart verwarmen, als de zon die door de wolken breekt en ons omarmt met haar stralen van troost.

Want in de schaduw van de tijd, vinden we kracht in het licht dat ons verlicht, en worden we gekroond tot de hoeders van de hoop, die ons pad verlichten in tijden van duisternis.